

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยจารยานธรณ์ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความประพฤติดี สำนึกรักในหน้าที่ สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๙ และมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย จารยานธรณ์ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บุริหารตามมาตรา ๑๙ (๑) แห่งกฎหมายระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และให้หมายรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายด้วย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อ ๔ ข้าราชการพึงมีจารยานธรณ์ต่อตนเองดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติดีให้เหมาะสมกับการเป็น ข้าราชการ

(๒) ข้าราชการพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหา ประโยชน์โดยนิITCHON ในการที่วิชาชีพใหม่มีจารยานธรณ์กำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจารยานธรณ์นั้นด้วย

(๓) ข้าราชการพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๔) ข้าราชการพึงละเว้นการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

(๕) ไม่แสร้งหาประโภชน์อันเป็นอาชีวสินจ้างจากผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการทำประโภชน์ให้แก่ตน โดยมิชอบ

ข้อ ๕ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

(๒) ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

(๓) ข้าราชการพึงประพฤติดตามเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นประโภชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

(๔) ข้าราชการพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประทัยด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสื้นเปลืองเยี่ยงวิญญาณจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๖ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา และผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชาทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงานและการเกี้ยวกัน

(๒) ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบริหารด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามกำหนดของกองธรรม

(๓) ข้าราชการพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกับบรรดาเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโภชน์ ส่วนรวม

(๔) ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษย์สัมพันธ์อันดี

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้มาติดต่องานและสังคม ดังนี้

(๑) ข้าราชการพึงให้บริการผู้มาติดต่องานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเพื่อ มีน้ำใจ และใช้กริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน

(๒) ข้าราชการพึงปฏิบัติตามให้เป็นที่เชื่อถือ ครบทราบของบุคคลทั่วไป

(๓) ข้าราชการพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโภชน์อื่นได้จากผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโภชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น

(๔) ข้าราชการพึงรักษาเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใด อันที่เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอน นอกจากต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณใน ข้อ ๔ ถึงข้อ ๗ แล้ว ยังต้องมีจรรยาบรรณดังนี้

(๑) อุทิศเวลาและเสียสละให้กับงานสอนด้วยความรับผิดชอบ และติดตาม ความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

(๒) อบรมสั่งสอน สร้างเสริมความรู้ที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่คิมย์อย่างเต็ม ความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ให้ความรัก ความเมตตา กรุณาย่อคิมย์ด้วยความเสมอภาค

(๓) ปลูกฝังให้คิมย์มีวินัย ค่านิยมและทัศนคติที่ดีต่อสังคม ตลอดจนเคราะห์ และปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ

(๔) ไม่กระทำการเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของคิมย์

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอานิสติน(jaeng)จากคิมย์ในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่ใช้ให้คิมย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการทำประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

ข้อ ๙ การประพฤติจรรยาบรรณในข้อ ๔ (๔) เป็นความผิดวินัย

การประพฤติพิจารณาในข้อ ๔ (๕) และ ข้อ ๘ (๕) เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ ข้าราชการผู้ใดประพฤติพิจารณาในข้อ ๔ (๔) ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา กระทำการตักเตือน ทำทัณฑ์บน หรือดำเนินการทางวินัย แล้วแต่กรณีกับข้าราชการผู้นั้น ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถานบันอุดมศึกษา

การพิจารณากรณีตามวาระแรก ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการ ที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติพิจารณาในข้อ ๔ (๕) ให้โอกาสข้าราชการ ผู้นั้นได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยตีความในกรณี เกิดปัญหาตามข้อบังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Min Chon

ผู้ดูแลภาษา ธรรมศาสตร์ ณ อุบลฯ)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นนำ